NON-OFFICIAL RESOLUTION *Re:* changing the name of the State from "Mysore" to "Karnatak"

Discussion—(contd).

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member Sri V. P. Deenadayalu Naidu has given notice of an amendment to the non-official resolution now before the House. It reads as follows:

"After the words 'Karnataka State', add 'Only for the integrated areas of Hyderabad and Bombay after bifurcation' ".

I may state at the outset that the amendment is far from clear. I do not know whether the words 'after bifurcation' means that the present State of Mysore should be bifurcated, or whether they relate to the re-organisation of the State affected by the States Re-organisation Act. If it is intended that even as it stands, the Mysore State should carry two names, one for one part of it and another for another part, I am afraid, that such a recommendation is not in keeping with either the spirit or the language of the Constitution. The Constitution nowhere contemplates that a single State should have two names one for each part of it.

If he means that the existing State should be bifurcated, I am afraid that is beyond the competence of this House to do. He should also word his amendment more clearly.

I must therefore hold that the ment is out of order.

There are other amendments which may be moved......

†Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—The first amendment that I had tabled, is as the Chair rightly ruled, not within the competence of this House, but I wish to point out that the very resolution moved by my friend Sri Ramappa is not within the competence of this House. His resolution only seeks to make a recommendat tion to the Government of India to take the steps necessary to change the name of the State. The House can only make a recommendation and my amendment also seeks to make a recommendation- Therefore if my amendment is out of-order the original resolution itself is out of order.

Mr. SPEAKER.—The amendment should have been properly worded to express a definite intention. I have therefore to rule it out.

2 P.M.

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—I beg to move:

"That in line 3 for the word 'Karnatak' substitute the words 'Karnatak (Mysore)' ".

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That in line 3 for the word 'Karnatak' substitute the words 'Karnatak (Mysore)'."

Sri A. J. DODDAMETI (Ron).—I beg to move:

"That in line 2 for the words 'take necessary steps' substitute the words 'introduce a Bill in Parliament' ".

Mr. SPEAKER.—Amendment moved.

"That in line 2 for the words 'take necessary steps' substitute the words 'introduce a Bill in Parliament' ".

Sri B. G. KHOT (Sadalga).—I beg to move:

"That in line 3 for the word 'Karnatak' substitute the words 'Samyukta Karnatak' ".

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

"That in line 3 for the word 'Karnatak' substitute the words 'Samyukta Karnatak' ".

Mr. SPEAKER.—Before Sri Deenadayalu Naidu speaks, I would like to inform the House that both the resolution and the amendments moved are before the House. Hon'ble members may make remarks in respect of both the resolution and the amendments.

†Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Before I venture to make my submission........

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ (ತುಮಕೂರು).— ಈ ನಿರ್ಣಯ ಹೋದಸಲ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಇವೊತ್ತಿನ ವರೆಗೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮುಂದೊಡ್ಡಿ ಇದನ್ನು ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡುತ್ತ ಇರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗಿದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ನಾವು ಜನಗಳ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಮುಖ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಈ ಸಭೆ debating society ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆಂದು ಜನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವೂ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಉಪಾಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಯಾರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ನಿರ್ಣಯಗಳಿಗೇ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅನಂತರ ಈ ರೀತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ).—ಎರಡು ಮೂರು ದಿವಸಗಳಿಂದ ಒಂದೇ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾರಾಯಣಪ್ಪ ಅವರ ನಿರ್ಣಯ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹಿಂದಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಲಗೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಎಷ್ಟೋ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಯಾವ ನಿರ್ಣಯಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರ ದಿನ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅದು ಮುಗಿಯುವ ತನಕ ನಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—Closure motion ಸೂಚಿಸಿದರೂ ಸಹ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟು ಮೂರು ದಿವಸಗಳ ವರೆಗೂ ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರು ಮೂರು ದಿನ ಚರ್ಚೆನಡೆಯಬೇಕೆಂದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿ; ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾನು ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. Closure motion ಬಂದರೆ ನನ್ನ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ; uphold ಮಾಡಬಹುದೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಸೂಕ್ತತೋರಿದರೆ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. Under these circumstances, I am really helpless. ನಾನು ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ (ಹರಿಹರ).—ಈ ನಿರ್ಣಯ ಹಿಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೇ ಬಂದಿತ್ತು.........

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಪ್ಪನವರು ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ವಿನಾ ಇನ್ನು ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.—ಈ ಹಿಂದೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮೂರು ದಿನಗಳ ತನಕ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ದಯವಿಟ್ಟು ಮರೆಯಬಾರದು. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ.ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ.—ಈ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಲಿಂಗೇಗೌಡ ಅವರು ತಂದಿದ್ದ ರೇಷ್ಮೆಗೂಡಿನ ಠರಾವು ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಮೂರು ದಿನಗಳ ತನಕ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಆಗ ನಿರ್ಣಯಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದಾದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೇನು ಕೇವಲ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷಗಳಿವೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಶ್ರೀ ರಾಮಪ್ಪನವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದರು. ಅದು ಆದ ಮೇಲೆ ಆಗ ಸಭೆಯು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟು ನೆನ್ನೆ ದಿವಸ ಮತ್ತೆ ಚರ್ಚೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಖಾಯಿದೆಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಚರ್ಚೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಬಹಳ ವೇಳೆಹಿಡಿಯಿತು. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಪ್ಪನವರು ಕೇವಲ 25 ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನಾಗಲೀ ಮೂರು ತಾಸಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದೆಂಬುದು ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಸಲ ಒಂದು ಠರಾವನ್ನು ವಿನಾ ಕಾರಣ ಮೂರು ದಿನಗಳ ವರೆಗೂ ಕಾಲಹರಣಮಾಡಲು ಸುಮ್ಮನೆ ಎಳೆದಾಡಿದರು. ಮೊದಲನೆಯ ದಿವಸ ಶ್ರೀ ರಾಮಪ್ಪನವರು ಈ ಠರಾವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಕೇವಲ ಮೂರು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಕೇವಲ ಶ್ರೀ ರಾಮಪ್ಪನವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದು 25 ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ, ಈ ಅಂಶವನ್ನು ನಾನೀಗ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, something should happen to this resolution. Either it should be voted down or voted for. The Government should straightaway say that they are going to vote down the resolution instead of all this.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—The speaker was pleased to decide that the wording of my amendment was not very happy. May I take it that with a little alteration my amendment would be in order ?

Mr. SPEAKER.—You please read it.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Sir, my amendment is like this. After the words "Karnataka State" I say by way of an amendment, to add the following words: "only for the integrated areas of Hyderabad and Bombay"

Mr. SPEAKER.—I have given a ruling. There cannot be two names for the same State.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—What I say is this: let the name Karnataka be given to a particular region if it

is so desired and let the name Mysore remain in respect of the old Mysore area.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶರಣಗೌಡ (ಜೇವರ್ಗಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನೊಂದು ಕ್ರಿಯಾಲೋಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ರೂಲಿಂಗನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದ್ದುದಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಂದಿದ್ದ ತಿದುಪಡಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರಿಂದ ಮೇನ್ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದನ್ನು ಛಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡಲು ಅಧಕ್ಷರು ಯಾರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಈಗ ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ಣಾಟಕ ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಹೆಸರಿಡುವುದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ ನಾನಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ.

†Sri V.P. DEENADAYALU NAIDU.—Very well, Sir. Let my friends not mistake me. I do not make any secret of my aim. I support the resolution, With very great respect to the Speakers let me say, the very resolution has no place here. I said this in the last session. I said the very words that were uttered in the Parliament. Can this decision be off and on, again and again interpreted or misinterpreted? Could that be done? I say, it is not possible. This would take us to the discussion that took place in the Parliament, for which all agreed. The Hon'ble Minister for Home Sri Pant piloted this in the Parliament. My only feeling is: whether we can off and on go on discussing this issue. I say, let us close the chapter. I would like to quote an extract from the proceedings in the Lok Sabha on the Report of the States Re-organisation Commission. It is said: "All of us agree that the Report of the S.R.C. is a great document and whatever this Parliament may ultimately decide today *re*: the matter of re-organisation of the States, their recommendations should be given due weight. These are recommendations which are foresighted and based on wisdom and courage."

The Home Minister, in his speech, has rightly stated that the S.R.C. recommendations should not be lightly tampered with. We should remember the words that the recommendation should not be lightly tampered with. My personal feeling and reaction is that we are tampering with that now. The recommendation of the Commission is one thing. I would like to enlighten my friend on what has been accepted by the Parliament.

There is one thing Sir. Sri Ramappa may say that he is not bound by the decision of the previous legislature, even if it is unanimous. I can also say that. What he was trying to bring to Mysore or the proposed Karnatak State is what is called emotional integration. I would like to ask him the same question: is he really striving to get emotional integration? It is emotional disintegration. Let us not make any hide and seek about it. I will just cite what were the sentiments; what were the feelings that guided the decision and deliberations of this House, while accepting it. I will quote what transpired in the erstwhile Mysore Legislature, whether it is binding or not. I will say that this is a resolution which will never promote emotional integration. Even when the S. R. C. report was in the offing, the discussions and deliberations on various platforms in various political fields were not in the direction of emotional integration. That was something else. But it must be said to the credit of the Home Minister and the Members of the Parliament as well as the then Members of this Legislature and others that they had been to a certain extent responsible for bringing about this fine atmosphere that is now prevailing. But let me also not make a secret of Sri Doddameti's resolution. I was always chasing him to see how best I could prevent it. Wherever he was, I was always by his side. So, I say for this reason and in all seriousness that I feel we will be hitting at the very root of that logical collaboration and certain conciliatory policy that was adopted some time ago if we are going to remove that very basis on which we strove so long to bring about this happy atmosphere.

(SRI V. P. DEENADAYALU NAIDU)

I am afraid the resolution will never be a progressive one. I am definitely convinced that both emotionally as well as in the interest of the State, it is a derogatory measure, a measure which will again take us back to the unfortunate events and reopen the flood-gates of controversy. I do not think we can make much headway and do anything either in the interest of the State or do anything constructive if we are to go on with this controversy. Therefore, I wish to remind this House as to what is the commitment of the Parliament. In this matter. It is not to reopen it from time to time. That was never the intention. Even if it comes to that, my appeal to this House is to vote it down. There is no point in simply keeping it alive. My friend has raised the point ; let us decide and decide that way. The Commission had recommended that the name should be "Karnataka". Why was it not accepted then ? It is not as though Sri Ramappa is bringing this for the first time ; it is not as though Sri Dodmeti is bringing it to enlighten us. Not at all. Every member of this House is conscious that they wanted to have the name as "Karnataka." Then why did they not have it ? If they only persisted, let me tell you in all frankness, if my friends Sri Dodmeti and Sri Ramappa had pursued at that time to see that the name of 'Karnataka' was perpetuated, then there could never have been this Assembly of both Karnatak and Mysore. Mysore would certainly have had its own legislature, it does not matter, even if it consisted of 9 districts. I think we would have gone on with it. This is a short-sighted measure. This is a measure of disintegration. We cannot be blind to the agreement that has been arrived at. After all, we are successors to several States.

Sri G. VENKATAI GOWDA (Palyam).—What is the agreement ?

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—One has to look back to the proceedings. What did our members say here? How did they give their acceptance to the resolution ? How did the erstwhile Mysore State so readily aggree to the proposal to have Karnatak ? It is as a result of that decision that we are here in this form. It was due to the unequivocal decision that was taken by way of a resolution at that time to have unification and the agreement arrived at by the then House at that time, that we have this State. If only they had insisted on Samyukta Karnataka, then there would have been two States, one for Kannadigas in Mysore going by the name of Mysore and another for Kannadigas in other places going by the name of Karnataka.The feeling was like that. The worthy President of the Congress Organisation visited Mysore to bring about certain amount of understanding. The scenes we witnessed before the understanding was arrived at required the greatest talent and it was the greatest revolution the importance of which nobody can minimise. The revolution we saw then was all for Mysore at that time. Let me read the extract of debate on theStates Reorganisation Bill, 1956, page 9. The main point agreed to was (1) that the area of the new State of Mysore should be approximately double that of the present State ; (2) that the name of the new State should continue to be Mysore ; the third point is that certain contiguous areas under dispute should belong to Mysore. I will come to that later on.

2-30 P.M.

The Government of India have concurred with the opinion of this House. Therefore, once the Government of India, has accepted it, is it now right to reopen the question from time to time. Is it right in the interests of the State as well as in the interests of the integration ? Actually, you are shaking the very emotions of every one ; still you call it emotional integration. There is nothing more ironical than that ; there is nothing more sinister meaning that can be attached to it. To-day whether Sri Ramappa is interested or not, whether Sri Doddemeti is interested or not, let me say that the Congress Session which is to be held here in about a month, the 65th session of the Congress is to be named after

one great personality ; we are going to call it Sadasivanagar. Whether we know about the great man's sacrifice or not to this organisation, in all their nobility they have considered it in that light and we must accept it. To-day we have found ourselves reconciled and the big session that is going to be held is in the name of that great person. It is because we have compromised ourselves with that particular situation, we would like to have the integration in that form and not reopen things that have been closed and in which we have reconciled ourselves in one form or the other. My friend Sri Ramappa who has brought this resolution must understand who this great personality Sri Sadasiva is. Even though there may be hundred more names, controversial names,still we said that we would call it as 'Sadasivanagar'. It shows the concurrence of Mysore and the Mysore political leaders and the persons who are behind it. It is with a certain amount of accommodation and adjustment they said "All right. We shall call it 'Sadasivanagar". If it had been left to me or some other people, we would have called it after the great leader, 'Patelnagar' or Bhashyamnagar or Kempegowdanagar. With all wisdom our leaders have said these we shall have a certain amount of emotional integration. These are progressive and constructive steps taken. Reopening the question like this,does it bring about that atmosphere? It does not. The deliberations went on in this august House on two occasions. We cannot ignore each other's opinion. The problem has two aspects—in substance and form. Not merely substance but form also is important. In fact, what was foremost in the minds of the then legislators and also the way in which the public were enlightened, was that there is what is called the merger and how this merger is going to be brought into effect. I will tell you what it is exactly, whether it is the merger of Mysore with the integrated areas or the other areas merging in Mysore. The point that I am just stressing is that Mysore should be the nucleus and should continue to have that accepted name of Mysore without being in any form disturbed and the other areas while coming in should come in. If I were to quote the words of the then Chief Minister, he said 'Can we ask our guests not to come in? Are you going to turn down your guests and those people who would like to join Mysore? That is the main question. It has stirred one's heart and soul. Who is going to merge with whom and with what ? A gentleman's agreement is there. The public were enlightened to believe that Mysore would be the nucleus. They had the option to join or not to join Mysore. The doors were not closed for any area to join, may it be Kollegal or may it be Bombay. The option was given. It is not as if Mysore wanted to join Kollegal. Whatever might be the areas that would merge with Mysore. It was clear that Mysore would be the nucleus and that the name of the State would be 'Mysore'.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Has the S. R. Act used the word 'Merger' in any place ?

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—I would certainly explain that point in due course. I only wish that Sri Rammappa had not moved this Resolution in all seriousness. In some matters we have moved far in the direction of obtaining emotional integration. It requires some more time for this to be complete. My only appeal to members is that they must try to honour previous agreements.

Sri G. B. SHANKAR RAO (Hirekerur).—Agreement between whom ?

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Without such an agreement, the Hon'ble Member and myself would not be here in this House.

Sri G. N. PUTTANNA (Tumkur).—I rise to a point of order.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಡರ್, ಸ್ವಾಮಿ. ಈ ನಿರ್ಣಯ ಬಂದು ಅನೇಕ ತಿಂಗಳುಗಳಾದುವು. ನಮ್ಮ ಸಭಾ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ 140ನೆಯ ನಿಬಂಧನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ಣಯಗಳ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ 15 ನಿಮಿಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಯಾರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಇದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರೂ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದರೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮುಗಿಯಲು ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಮುಗಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು time fix ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು 140ನೆಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ:

> "No speech on a resolution shall, except with the permission of the Speaker, exceed fifteen minutes in duration."

ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—This is a subject on which we can talk for days and months. (*Laughter*). This is a subject with many complications. As I said earlier this is a resolution of revolution. What Sri Ramappa has brought forward is a resolution for disintegration, not emotional integration.

Sri M. RAMAPPA.—It is not my intention.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—The effect of the resolution is clear. We oppose it tooth and nail. We are not opposing it on whimsical grounds. We are out to treat with hospitality guests who have come to our doors and the question is whether this resolution will help the creation of mutual love and affection. We have to give respect and take respect. Will this help the country go forward smoothly on the river of national progress? We extend a welcome to all people.

The Central Government approved the proposal for naming the proposed State as 'Mysore'. The then Chief Minister had stated that the question of retaining the name of Mysore for the new State assumed prominence only when the idea of naming the proposed State as Karnataka was put forward. The States Re-organisation Commission had recommended the name of 'Karnataka' and the Central Government was aware of this. Yet it decided to name the State as 'Mysore' after taking into consideration all relevant factors. Are we to treat that decision lightly? Any change now would take us back. Whether it is necessary at this juncture, this will have to be carefully considered. That would certainly be a retrograde step. It is also stated that the then Chief Minister had sounded a note of warning that this might possibly injure the feelings of the people of North Karnataka. So this factor was also before the Central Government and yet they decided on the name 'Mysore'. There is no compromise and there is no question of friendship in this matter. I have definitely said that I oppose the resolution. It is in a broad perspective that we had suggested the name of 'Mysore'.

My friends want to build up a case saying that it was a unilateral decision which is not irrevocable, and which we can make a recommendation to the Parliament to reopen this issue. I want to point out to them what is the effect of that argument. Last time a Commission went out to Bellary District and they recommended certain taluks to be handed over and they were accordingly handed over. Now, if my friends press their case, then this question also will have to be re-opened. Those taluks have more affinity with Bellary District and strictly speaking they should come back to us. I may also cite the instance of Hosur which also has to come back to us. I am told that in the Tamil border there are certain people who are willing to join us. Are we going to reopen these issues? That means that the S.R.C. Report will have to be written in another form. If my friends' argument that the name of 'Mysore' should be changed is accepted, a Commission will have to be appointed to reconstitute this State and that would open the door for revolution. It is not so simple as my friends believe. I would like to ask: is there no significance attached to the name of Mysore in business, service in the international field, etc? Sri Doddameti argued what 'Karnatak' means. I do not for a moment dispute all that. Let me concede that for a moment. All that we say is that just as we concede the greatness of Karnatak, please for a moment concede the greatness of old Mysore and leave us alone.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—So you want a bifurcation.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—The question is, why we should not retain the word 'Mysore' and for that

there is no answer. Why should we dishonour the agreem nt of this House made at that time?

Sri G. VENKATAI GOWDA.—It was a one-sided agreement.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—If we now change the name, then it would be a breach of agreement with those who were responsible for building up this State and who gave us their unanimous support for the formation of this State.

Sri U. M. MADAPPA.—I want to know whether there is any record.

Sri G. N. PUTTANNA.—The question is whether the promise was made on the flcor of this House.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—This was the agreement on the floor of the House. I may refer the member to the official proceedings of this House then. It is the Treasury Benches which were responsible for bringing about this atmosphere then. They have played a mighty role in the formation of this great Mysore. The discussion that they had then is in black and white. If you want to minimise their importance, I am not prepared to be a party to that. If we now change the name, then it would mean that we had misled the members then, while coming to that decision. At that time an agreement had been arrived at. It was a gentleman's agreement, which should stand.

Sri G. N. PUTTANNA.—Where is that agreement? Who made it?

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—That was the agreement when this House gave its unanimous support for the formation of the new State.

Sri G. N. PUTTANNA.—Is there any record to that effect?

Sri T. SUBRAMANYA.—That is why he said that it was a g ntleman's agreement.

Sri G. N. PUTTANNA.—Was there a written agreement or was it only a casual talk by the Leader of the House in a casual way?

Sri U. M. MADAPPA.—There was no agreement there. I was a member at that time.

Mr. SPEAKER.—Is the Hon'ble member likely to take more time?

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—I will take about 10 to 15 minutes.

Mr. SPEAKER.—The House now adjourns and will meet after half an hour.

The House adjourned at Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—Mr. Speaker, Sir, the point I was just speaking about was that however well-intentioned we may be, this controversy will be re-opened. My point no doubt may look very simple as the resolution reads, that it is just about changing the name, as one of the Members indicated. But the sentiment and the circumsta. nces that prevailed upon them to come to that simple decision should be considered. It was not easy to come to that decision. The concomitant factors that result from this resolution should also be taken into account Not that I wish to call my Maharastra friends into conflict—Would Sri V. S. Patil and others accept either of these points? The point to be considered is, we have come to a certain standard and that we must accept. Let us not touch the delicate points that are involved in this question. Again, do not bring in any new sentiments. If we go back to the issues, it will again take us back to the question of Bellary also. According to the Report of the S. R. C., three taluks of Bellary, *i. e*, Hospet, Bellary and Siruguppa and a small portion of Malaprabha were recommended to be transferred to our State. I refer to one para of the S. R. C. Report because it is very pertinent. "Out of ten taluks, three taluks were transferred to the Andhra State on the ground that they had Telugu speaking people and the rest of the seven taluks were, after very great consideration, transferred to Mysore." If we now reopen the question, these several problems will have to be

(SRI V. P. DEENADAYALU NAIDU)

reopened. The question of adding these taluks to Mysore will have to be reopened. It is not so simple as my friends point out. I would like to know the procedure also. Is it feasible? By merely making a recommendation on the floor of this House and leaving it there, would not solve the difficulty of the people. If we take the public opinion, it would be something different. Again, the other three taluks which Mysore people think that they ought to get, have been handed over to Andhra. Are we going to question at this hour this decision? They have been handed over with a definite purpose. There comes the question of Tungabhadra. Are we going to start all over again about that project? That is inter-linked with the handing over of these taluks. They say that the three main factors for handing over these three taluks to Andhra are, Tungabhadra project, administrative convenience and economic links. Therefore, invariably, we are going to reopen the flood gates of those issues. It would be neither beneficient to the State nor is it going to be the concern of the Mysore Government. Here again, we will come into conflict with the Madras and Andhra Governments. Sir, when we are thinking of the Third Five-Year Plan and so on, whether it would be right for us to take up a decision of this type or whether we should have better considerations since we have accepted certain things. I do not think these are more vital than the economic consideration of the State, and the welfare of the State, which are before us today.

Therefore, the basic considerations that come up for consideration would be not only delicate but complicated also. Ultimately, it would not be the concern of one particular State. In view of the magnitude of the problem, the various facets of the departments of the various Governments that come into the picture, I think it is rather not appropriate at this stage to think of this problem. There are certain definite advantages. Not merely the Kannada people but several others have openly said so much about the greatness and the historical background of Karnataka. I dare not say anything against it. But, we must have certain things about which we must adjust ourselves.

The next point is the services and with regard to the integration of these services. There are several major burning problems. It has been, time and again, challenged on the floor of this House that the integration of the services that has been brought about is not very satisfactory.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—Sir, how is all this relevant to the resolution?

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—How can you disconnect one from the other, Sir?

Sri M. C. NARASIMHAN.—How is it relevant to the resolution?

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—How can you say that one is not connected with the other?

Sri M. C. NARASIMHAN.—Is it relevant to the resolution that is before the House? We are not talking of the integration of services and the question of seniority.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—It is enough for Narasimhan to create a little confusion. I only wait to see how far he is going to clarify the issue. That apart, it must be admitted, however trivial it appears to some of these people, that it has moved the hearts of many people. Even Sri Ramappa himself has admitted that there is emotional integration. I do not know whether there is emotional integration in each sphere. Whether there is that amount of emotional integration among all the people coming to the services is a matter to which nobody can close his eyes, not even Sri Narasimhan. You only look to the people and hearts of the people even in services who are serving the great State; I wish that this emotional integration and unity were brought forth for the people who are handicapped to a certain extent. Even just prior to the Act coming into force, certain things should have been done and if it had been done, old Mysore would have had a better share and would have fared well and the integration would have been better. That apart, we have come to another situation and I am very happy the ex-Chief

Minister Sri Hanumanthaiya and other leaders have brought certain standards by which we say that to-day we are proud of belonging to this State.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—What is your point ?

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—The point is I oppose it; but I oppose it only for the reason that the resolution as brought in cannot stand if we are to respect the previous commitment, that is, that the name of the State should continue to be Mysore. I think as I have already said, it was a joint agreement that we arrived at. Even in spite of the Commission making a recommendation, the Parliament decided to have the name of Mysore to be retained. On the floor of the erstwhile Legislature of Mysore a unanimous vote was given, based on that agreement. But for that, things would certainly have been slightly different and perhaps to-day old Mysore would have continued to be a Unit 9 districts, would have gone under the same name of Mysore, but all the same, whether it is one district or 9 districts, they would have retained the name of Mysore and how things would have changed, nobody could predict. It would not be appropriate, it would not be in the interests of either of us or others in the entire State particularly when we are forging certain new ideas and coming closer and when there are several things which should take precedence *i.e.*, uniformity of legislation, etc. Somebody has remarked that if the Chief Minister happens to be from old Mysore, perhaps it would be very easy for us to have the name of Karnatak. I think I will have to agree with them if it comes to that position. I look forward to that position. Some of my old friends who come from the integrated areas take the stand 'Let us wait until Sri Deenadayalu Naidu himself votes for the change of name to Karnatak." It is that spirit that I look forward to. Let us come together, understand together and work together in all our difficulties and circumstances. That would certainly be a good atmosphere. This resolution coming time and again will never so've any problem. Therefore, taking all aspects, the resolution, as I have said in the beginning, is not coming with good grace, to say the least. If we look back to the historical way in which we have moved in the last few years, we will see that there was certain commitment made. We have to honour it; we cannot so lightly torpedo it. I have said how Pandit Pant reacted to that, that the decision should not be so lightly tampered with. Those are the very words that were used.

4 P.M.

Therefore if we accept the resolution under discussion, it would amount to tampering with the decision of the Parliament. Nothing has transpired as to warrant a change at this juncture. What is the remarkable thing that has happened in order to necessitate a change? It would amount to setting the clock back creating unnecessary complications in the process. I do not say that a change now would be premature, as some of my friends had argued. It is incorrect now or at any time in future. It is not a question of time. We have come to a definite finding in the matter. The name originally suggested was Karnataka. Having all factors before them, the Parliament decided on the present name. Did they do it without deliberation ? Was it done in haste ? Certainly not. It is unnecessary to rake the question again. Are we to tamper with the Parliament's decisions in this way ? By seeking to bring this matter time and again, we are only attempting to take a retrograde step, which would not be in the interests of the State.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ (ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವನ್ನು ಕಳೆದ ಕೆಲವಾರು ಗಂಟೆಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ದೀನದಯಾಳುನಾಯ್ಡು ರವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಭಾಷಣದ ತಿರುಳನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಹಾಗೆ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಅಭಿಮಾನ ಶೂನ್ಯತೆಯೇ ಈ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಲು ಕಾರಣವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಈ ಅಭಿಮಾನ ಶೂನ್ಯತೆ ಯಿಂದ ಇಂಥ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಅರಿಯದ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಂಥ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ನಿಯಮಾವಳಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡದಿರುವುದು ಕಾರಣವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ಣಾಟಕ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಡಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ರಾಮಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಠರಾವನ್ನು ತಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಯ್ಡುಅವರು ವಾದ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಹಳ್ಳವು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ, ನದಿಯು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿಸೇರಿ, ಸಮುದ್ರವು ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕಾದುದನ್ನು ಸಾಗರವು ಬಂದು ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಅನರ್ಥವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು, ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಭಿಮಾನ ಶೂನ್ಯತೆಯ ಪರಮಾವಧಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಮೈಸೂರು ಎಂಬ ಪದ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು, ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನು, ಯಾವಾಗ ಷುರುವಾಯಿತು, ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕರ್ಣಾಟಕ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಗಳ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಮೈಸೂರು ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನವನಾಗಿ ನಾನು ಏಕೆ ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರಬಹುದು. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಎಂದು ಇದ್ದುದನ್ನು ಕರ್ಣಾಟಕ ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಬಾರದು ಎಂದು ವಾದಮಾಡಿದರೆ ಅದು ವಾದವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅದು ವ್ಯರ್ಥ ವಾದವಾಗುತ್ತದೆ. 1953ರಲ್ಲಿ ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯಅವರು ನಾಗಪುರದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಒಂದು ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರು: ಬಹುಶಃ ಕರ್ಣಾಟಕ ಎಂದು ಕರೆದರೆ ಒಂದು ಕೋಮಿನವರು ಎಂದರೆ ಲಿಂಗಾಯತರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಇದು ವಿವೇಕಶೂನ್ಯತೆಯ ಮಾತು. ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಆ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ದೇಶ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ನೈತಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಭಾಷೆ ಮುಖ್ಯ. ಇದು ಕೇವಲ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು, ಪೂರ್ವಿಕರು, ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಇವರೆಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೇವಲ ವಾದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಡಿ. ಮಾರಣ್ಣ.—ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಯಾರು! ಯಾರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶೂದ್ರಕ ಕವಿಯ ಮೃಚ್ಛಕಟಿಕದಲ್ಲಿ, ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ, ರಾಜಶೇಖರ ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸೆಯಲ್ಲಿ, ಜಯಮಂಗಲನ ಟೀಕಾಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು, ಕೇಶಿರಾಜನ ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಪಣ, ಗೋವಿಂದ ಕವಿ ರಚಿಸಿರುವ ಕಂಠೀರವ ನರಸಿಂಹರಾಜ, ಇದೇ ಗೋವಿಂದಕವಿಯ ಕಾವೇರಿಯಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ, ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಡಿ. ಮಾರಣ್ಣ.—ಕೆಲವು ಕವಿಗಳು ಭಾವನಾ ಪ್ರಪಂಚದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಕವಿಗಳ ಭಾವನಾ ಪ್ರಪಂಚದ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಹೊರತು ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೆಂಬುದು ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಕವಿವರ್ಯರೂ, ಹಿರಿಯರೂ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳೂ ಆದವರ ಮಾತಿಗೆ, ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಷ್ಟೆ.

ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಎಂದು ಹೆಸರಿಡಬೇಕು; ಆಗ ಏನು ನಡೆಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಲ್ಲ. It is not proper to rake up this subject again and again ಎಂಬುದಾಗಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಹೋಂ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಹೇಳಿದರೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸುಮ್ಮನಾದರು.

1799ರಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನನು ಪತನವಾದ ಮೇಲೆ ಆಗಿಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಡಾಲ್‌ಹೌಸಿಯ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಆಗಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರಿಗೆ ಕೇವಲ ಎರಡು-ಮೂರು ಊರುಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಹಿಸಿದರು. ಆ ಊರುಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ ನಂಜನಗೂಡು, ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು. ಇಷ್ಟು ಊರುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಅವರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಸುಮನೆತನದವರು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಇಂಗ್ಲೀಷರು ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಹಾಗೆ ಅರಸುಮನೆತನದಿಂದ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ಮತ್ತೆ 1799ರಲ್ಲಿ ಇವರ ಕೈಸೇರಿ ಮತ್ತೆ ಆಡಳಿತ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ತಾನೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಿ. ಪಿ. ದೀನದಯಾಳು ನಾಯ್ಡುಅವರು ಅನೇಕ ವೇದಘೋಷಣೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳನ್ನೂ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದರೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಇತ್ತೀಚಿನ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುವು. ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ 60-70 ವರ್ಷಗಳಾದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನ ಅದಕ್ಕೂ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವಂತಹದು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಯ್ಡುಅವರು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಘೋಷಣೆ 1903ರಲ್ಲೇ ಷುರುವಾಗಿ, 1921ರ ವರೆಗೆ ಹಾಗೇ ಹರಡುತ್ತ 1951ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಲಾಲ್-ಬಾಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಎ.ಐ.ಸಿ.ಸಿ. ಮೀಟಿಂಗ್ ನಡೆದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳಾದ ತಾಂಡನ್, ಕೃಪಲಾನಿ, ಪಟ್ಟಾಭಿ ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ, ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಮತ್ತು ನೆಹರೂ ಇತ್ಯಾದಿಯವರೆಲ್ಲರೂ ಇದ್ದರು. ಅದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರೂ ಸಹ ಇದ್ದರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆಗ ಕುಮಾರಕೃಪದಲ್ಲಿದ್ದ

ಕೊಂಡಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನೆಹರೂರವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ ಇವರುಗಳು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಹರೂರವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಲಿಸಿ ಏಕ ಭಾಷಾ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನವರೂ ಸಹ ಒಪ್ಪಿದರು. ಅನಂತರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಾಜ್ಯಗಳ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಗಾಗಿ ಎಸ್. ಆರ್. ಸಿ.ಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಇಡಿಯ ದೇಶದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸುತ್ತುತ್ತ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಹಾಗೆ ಭಾಷಾ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಏಕೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ? ಆ ದಿವಸ ಇವರೇಕೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದರು? ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದ ಆ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನೇಕೆ ಆ ದಿವಸವೇ ಇವರು ಆಡಲಿಲ್ಲ? ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲೇ ಏಕೆ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು? ನಿಜ; ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಹಾರವಾಗಿ ಸೂಚಿಸತಕ್ಕ ಮಾತುಗಳು ಯಾರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಥವಾ ಯಾರಿಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರು ಅದರ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲು ಅನರ್ಥಕಾರಿಯಾದ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಧ್ಯೇಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ನಾನೀಗ ಕಿವಿಗೊಡಲಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಂಶ ಏನೆಂದರೆ-1903ರಲ್ಲೇ ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮ್ಮತಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಫಲಿಸಿ ಅದರ ದೆಸೆಯಿಂದಲೇ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಆಂಧ್ರ ದೇಶ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಡಳಿತವಾಯಿತು. ಅದರಂತೆಯೇ ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯ; ಅದೂ ಸಹ ಭಾಷಾ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಏರ್ಪಾಡಾಯಿತು. ತಮಿಳುನಾಡೂ ಸಹ ಅದೇ ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆದುದಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಆ ಅಮೇರಿಕಾ, ರಷ್ಯ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಗಳು ಏರ್ಪಾಡಾದುವು. ಯಾವಾಗ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಪಾಕಿಸ್ಥಾನವೆಂಬುದೊಂದು ಏರ್ಪಾಡಾಯಿತೋ ಆಗ ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ಹಿಂದೂ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕಲೆ ಕೌಶಲ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲವರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಭಾರತವೆಂಬ ಒಂದು ದೇಶ ಇರಲೇಬೇಕೆಂದಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜ್ಯವೂ ಅದರದರ ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಎಂಬ ಹೆಸರಿರುವುದು ಬೇಡ ಇದಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕವೆಂಬ ಹೆಸರಿರಲಿ ಎಂದರೆ ಅದು ಬೇಡ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ವಾದಗಳ ಅರ್ಥವೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನವ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಮದರಾಸಿನ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿಯ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೂ, ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೂ ನಾವು ಅತ್ಯಾದರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳು ಒಂದು ಭಾಷಾ ಅಭಿಮಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ತೆರೆದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನೋಡದೆ ಅಭಿಮಾನಶೂನ್ಯರಾಗಿ ವಾದವಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಂಥ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಆಚಾರ ನಡೆ-ನುಡಿಗಳನ್ನು ನಾವೂ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೂ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಸೂಕ್ತವಾದ ವಿಚಾರ. ಈ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವು ಶಿಥಿಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರು ವಿಜಯನಗರ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಅವರ ಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕಲೆ, ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಜನರು ದಯವಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕರ್ನಾಟಕ ಪದ ಅಥವಾ ಶಬ್ದಕ್ಕೇನು ಅರ್ಥವಿದೆ, ಮೈಸೂರೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೇನು ಅರ್ಥವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಮೈಸೂರೆಂದರೆ-ಕೇವಲ ಅದೊಂದು ನಗರಪಾಯಿತು ಅಥವಾ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣ ಮಾತ್ರ. ಹಿಂದೆ ಮಹಿಷಮಂಡಲವೆಂಬ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶವಿತ್ತು, ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳಿದ್ದು ಅವನ್ನು ಅನೇಕರು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನಿದ್ದನಂತೆ. ಆತನನ್ನು ಚಾಮುಂಡಾಂಬೆಯು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದಳಂತೆ. ಆಗ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕಲೆಗಳು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೊಯಿಸಳ ಮನೆತನದ ಅರಸರ ಧೈರ್ಯ, ಶಕ್ತಿ, ಶೌರ್ಯ, ಸಾಹಸಗಳು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನವು. ಆಗ ಆ ಅರಸರಿಗೆ ಒಂದು ಹುಲಿ ಬಂದಾಗ ಎರ್ರೈಸಳನೆ ಅದನ್ನು 'ಹೊಯ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಆ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರ ಧೀರತ್ವ, ಶೌರತ್ವ, ಧೈರ್ಯ, ಸಾಹಸಗಳು ಹೇಗೆ ಇದ್ದುವು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಆಳವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ನಾಡಿನ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಕಾಪಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಕನ್ನಡದಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ನಾಡು ಒಂಬತ್ತನೇಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಹಾಗೂ ಇದೊಂದು ಕಾಂಪ್ಯಾಕ್ಟ್ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಇಡಿಯ 16 ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಇಡಿಯ 16 ನಾಡುಗಳಿಗೂ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ. ಇಡಿಯ ಭಾರತದಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡನಾಡು ವ್ಯವಸಾಯ, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುತ್ಪಾದನೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಹಿಂದುಳಿದಿಲ್ಲ. ವಿಷಯಗಳು ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಭೀತಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅಭಿಮಾನಶೂನ್ಯರಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದು ಉಚಿತವಾದುದಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕವೆಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಪದವಲ್ಲ. ಹರಿದು-ಹಂಚಿ ಹೋಗಿದ್ದ ನಾಡು ಯಾವತ್ತು ಒಂದುಗೂಡುತ್ತದೋ, ಎಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಂತತ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆ ನಮ್ಮ ಸಂತತ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲವಾಗಿ-ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿದ್ದೇವೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಡು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಿತ್ತು. ಆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು-ಆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಂದು ಭಾಗಮಾತ್ರ.

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಯೋಗ್ಯವಾದುದು. ಈ ಹೊತ್ತು ಚರ್ಚೆಗೆ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲದೇ ಇದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಆ ರೀತಿಯಾದ ಶಿಫಾರಸನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ.

ಮತ್ತೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇನಿದೆ ಎಂದರೆ ಇಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಎಂದರೆ, ಕರ್ಣಾಟಕ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟು ಪಾರ್ಟಿ, ಕರ್ಣಾಟಕ ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಪಾರ್ಟಿ, ಕರ್ಣಾಟಕ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟು ಪಾರ್ಟಿ, ಅಖಿಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟು ಪಾರ್ಟಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಗಳವರೂ "ಕರ್ಣಾಟಕ" ಎಂದು ಹೆಸರಿಡಬೇಕೆಂದು ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದಂತೆ ಈ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರವಾಗಿ ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆಯಾಗಬೇಕು. ಹಾಗೆ ರಚನೆಯಾದವರೆ ಖಂಡಿತ ತೊಂದರೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನಗಳಿಗೆ ಅರಿಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿ ಆಡಳಿತದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆಯಾಗುವುದು ಸೂಕ್ತವಾದುದೆಂದು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿ ಈಗ ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೇನೋ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಕರ್ಣಾಟಕ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿಯವರು ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡು, ದಾವಣಗೆರೆ, ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಭೆ ನಡೆಸಿ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವಾಗಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹೆಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು, ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಚಂಗಲರಾಯರೆಡ್ಡಿಯವರು, ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರೂ 1946ರಲ್ಲೇ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರವಾಗಿ ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆಯಾದರೆ, ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳ ಜನರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿ ಅವರ ಹಿತಸಾಧನೆಯಾಗಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾತೃಭಾಷೆಯುಳ್ಳ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯವು ಭುವನೇಶ್ವರಿ ತಾಯಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಇಂದು ಆಗಿದೆ. ಆ ಭುವನೇಶ್ವರಿ ತಾಯಿಯ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಾ ಅಂತಹ ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು, ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಪ್ರಾಂತರಚನೆಯಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರು. ಮೊನ್ನೆಯ ದಿನ ಮಾನ್ಯ ಜತ್ತಿಯವರು ಬೊಂಬಾಯಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಗುಜರಾತು ಎಂದು ಎರಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಮಾಡುವಾಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನ ಬೊಂಬಾಯಿ ಎಂದೇ ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವೆಂದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇದೆ. ಮಾತೃಭೂಮಿಯಾದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಅಂಬಾಭವಾನಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿದೆ. ಆದರಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಅಧಿದೇವತೆಯ ಯಾದ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಇನ್ನು ಮೈಸೂರು ಎಂದೇ ಹೆಸರಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂದರೆ ಏನು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಭಾಗಗಳ ಜನಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದುದರಿಂದ ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಜನಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ವಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದರು. ಇಂದು ಆ ಭಾಗದ ಜನಗಳಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಹಣವನ್ನು ನಾವು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಅವರ ಭಾಷೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕದೆ, ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕದೆ ಇದ್ದ ಭಾಗಗಳು ಇಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿರಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ Minority Communities ಆಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಗದ ಜನಗಳಿಗೆ ಇದ್ದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಂತದ ರಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರೆಲ್ಲ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿ ಆಡಳಿತವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈಗ ಈ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಅಮೆರಿಕಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡು, ರಷ್ಯ, ಪಾಕೀಸ್ತಾನ, ಭಾರತ, ಇವೆಲ್ಲ ದೇಶಗಳೂ ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಜನ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇತಿಹಾಸದ ಮೇಲೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ನಾವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿನಯಾವುದೋ ಡಂಭಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ವಿಮರ್ಶನಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅಭಿಮಾನದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

1934 ರಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರು ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಾಗ ಯಾರೋ ಕೆಲವು ಯುವಕರು ಆಟೋಗ್ರಾಫ್ ಕೇಳಿದಾಗ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರುಜು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಂತೆ. ಒಬ್ಬ ಮರಾಠಿ ಕಲಿತಿರುವ ಹುಡುಗ ಮರಾಠಿಯಲ್ಲೇ ಆಟೋಗ್ರಾಫನ್ನು ರುಜು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಪೂನಾಕ್ಕೆ ಹೋಗು ಎಂದು ಅವರೇ ಬರೆದಿರುವ Autobiography ಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಬಹುಶಃ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ವಿಷಯ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ "ಕರ್ಣಾಟಕ" ಎನ್ನುವ ಪದ ಕೇವಲ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ವಾಗಿ ಬಂದುದಲ್ಲ. ಇದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಲೆಯು ಕೆಲವು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆದರ್ಶವಿದೆ ದಕ್ಷರಾದ ಆಡಳಿತಗಾರರಿದ್ದರು. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ "ಕರ್ಣಾಟಕ" ಎಂದಾಗಬೇಕು. "ಕರ್ಣಾಟಕ" ಎನ್ನುವ ಹೆಸರು ಸೂಕ್ತವಾದ ಹೆಸರು ಎಂದು ನಾನು ಈ ದಿವಸ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಎಂಬ ಪದ ಕೇವಲ ಒಂದು ನಗರ ಸೂಚಕ, ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾದ ರಾಜರು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರದೇಶ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರು ಈಗ ವಿಶಾಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಎಂದಾಗಬೇಕೆಂದು ಜನತೆಯು ಹೋರಾಡಿದ ಮೇಲೆ 1-11-56 ನೆಯ ದಿವಸ ಈ ಮೈಸೂರಿನೊಡನೆ ವಿಲೀನವಾದ ಮೇಲೂ ಕೂಡ ಈ ತರದ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ

ಒಂದು ಧೋರಣೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿದರೆ "ಕರ್ಣಾಟಕ" ಪ್ರಾಂತ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

4-30 P.M.

ಯಾವುದೋ ಒಂದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಶಂಕೆಯಿಂದ ಈ ಪದ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಹಿರಿಯರು ಹೆಸರನ್ನು ಇಡುವಾಗ ಪಂಚಾಂಗ ನೋಡಿ ಇಡುವಂಥ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕನ್ನಡಿಗರು, ಕವಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಪವಿತ್ರವಾದ ಈ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಳೆಯಿತು; ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಯಿತು. ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜನ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದರು ಎಂದು ಅರಿತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮೈಸೂರು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸಾಹಿತ್ಯಕಾರರು, 1915ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಧಾರವಾಡದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಇದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ನೆಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದರು. ಆಗಲೇ ಮೈಸೂರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘ ಎಂದು ಇಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘ ಎಂದು ಇಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ ಎಂದು ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಒಂದು ಅನುಭವದ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನಾ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕರ್ಣಾಟಕ ರಾಜ್ಯ 6ನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದ 16ನೆಯ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿತು. ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ ಕೂಡ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೊರಗಿನವರು ಬಂದು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ರಾಜಕೀಯ ಕುಹಕತ್ವದಿಂದ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಡಕು ಬೆಳೆಸಿ ಛಿದ್ರ ಛಿದ್ರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ನಾವು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಭಾಷೆಯೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಾದದ್ದು. ಒಂದು ಪ್ರಾಂತದ ಆಡಳಿತ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಭಾಷೆಯೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಭಾಷೆಯ ಒಂದು ಆಶ್ರಯ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಜನಗಳಿಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು, ಕನ್ನಡನಾಡು ಕರ್ಣಾಟಕನಾಡು ಎಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಇಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿಯೂ ಇನ್ನು ಮುಂದುವರಿದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಕಾಯೋಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿಯೂ, ಕರ್ಣಾಟಕ ರಾಜ್ಯ, ಅಥವಾ ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರು ಆದ ಮೇಲೆ 1-11-1956ರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಹಿಂದುಳಿದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ 16 ಪ್ರಾಂತಗಳ ಪೈಕಿ ಎರಡು ಪ್ರಾಂತಗಳು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಭದ್ರವಾಗಿವೆಯೇ ವಿನಾ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ; ಅದರಿಂದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕುಂದಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಶಂಕೆ ಇರಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಸ್. ಆರ್. ಸಿ. ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದಾಗ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮೈಸೂರು ಎನ್ನುವ ಪದವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅನೇಕ ಚತುರೋಪಾಯಗಳು ಇವೆ. ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಆತುರದಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾತುರಪಡಬಾರದು. ಆಗ ನಮ್ಮ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ರಕ್ತವು ಇರುವತನಕ ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಜನರು ಇದ್ದರು. ಅಂಥ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದೈವಕೃಪೆಯಿಂದ, ವಿಶಾಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಆಗಬೇಕು. ಹರಿದು ಹೋಗಿರುವ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಕರ್ಣಾಟಕದ ನಾಡು ಒಂದಾಗಿ ಬೆಳಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವರು ಸುಮ್ಮನಾದರು. ಹರಿದು ಹೋಗಿದ್ದ ನಾಡನ್ನು ವಿಶಾಲ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ 11 ದಿವಸ ಆದ ಮೇಲೊ ಅಥವಾ 11 ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೋ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದರು. ಆವೊತ್ತು ಕೈಬಿಟ್ಟರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ. ಅವರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ಇತ್ತು. ಆತುರ ಇತ್ತು. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನವರು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಹೋಂ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಆದುದರಿಂದ it is not fair to rake up the subject again and again, ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆರ್ಟಿಕಲ್ 3ರಲ್ಲಿ the name of any State can be altered by the consent of the Legislative Assembly of that State ಎಂದು ಇದೆ. ಯಾವುದೋ ಭುವನೇಶ್ವರಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಒಂದಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಕಪಿ ಮುಷ್ಟಿ ಹಿಡಿಯಬಾರದು ಎಂದು ಕೈಬಿಟ್ಟರೇ ವಿನಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೈಬಿಟ್ಟರು ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಎಂದರೆ ಆರ್ಥಿಕ ಆಡಳಿತ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಐತಿಹಾಸಿಕ–ಈ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಕರ್ಣಾಟಕನಾಡು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾದ ನಾಡು. ಆ ಹೆಸರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಮೋಷನಲ್ ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಅಥವಾ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈಗ ಎಷ್ಟೋ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೋದ ಸಾರಿ ಎಸ್. ಆರ್. ಸಿ. ರಿಪೋರ್ಟು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಚರ್ಚೆ ಆದಾಗ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದ ಸದಸ್ಯರು ನಾವು ಈಗ ಇದ್ದೇವೆ. ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವಾಗ ನಾವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಖಾಯಂ ಆದ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹರಿದು ಹಂಚಿ ಹೋಗಿದ್ದ ರಾಜ್ಯವು ಈಗ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಜನತೆಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಏಕೀಭವಿಸಿ ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಿ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕೂಡ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ತನ್ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಪ್ರಾಂತ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್. ಎಂ.

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು 1953 ನೇಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಾಗಪುರದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕವಾಗಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ಣಾಟಕ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಕಾಲದಿಂದ, ನಮ್ಮ ತಾತ, ಮುತ್ತಾತನ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ಎನ್ನುವ ಪದ Starting Point 1799 ರಿಂದ ಆಯಿತು. ಅದು ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಳೆ ಹೋಗಿ ನದಿಗೆ ಸೇರಿ, ನದಿ ಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೇ ವಿನಾ, ಸಮುದ್ರ ಹೋಗಿ ಹೊಳೆಗೆ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಸೇರಿವೆ. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಒಂದು ಭಾಗ ಮೈಸೂರು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತಗಳೂ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಯುಲು ಆಡಳಿತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಶಾಂತಿಗೆ ಆಧಾರ ಭೂತವಾದದ್ದು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ನಾಡು.

ಇಡಿಯ ವಿಶ್ವದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾ ಭಾರತವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ಅದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಉದ್ದಾಮ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ, ಅದರಲ್ಲೂ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ವಿಶ್ವ ವಿಖ್ಯಾತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳಾದ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾ ಭಾರತದಂಥ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಂಥ ಕನ್ನಡಿಗರ ನಾಡು ಇದು. ಅಂಥ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಳಿಸಿಕೊಂಡಂಥ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಾಡು ಕನ್ನಡ ನಾಡು, ಇಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯಿಂದ ಗೋದಾವರಿಯ ವರೆಗೆ, ಹಿಂದೆ ವಿಜಯ ನಗರ ಸಂಸ್ಥಾನವಿತ್ತು. ಕನ್ನಡನಾಡು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ, ತನ್ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ತನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾಲ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಾಗಲಿ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಾಗಲೀ ವಾದ ಮಾಡಬಹುದು. ಯಾರು ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಭಾಷೆಯು 'ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಇತಿಹಾಸ ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನ ಹೆಚ್ಚು ಪಂಡಿತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿದೆಯೇ ವಿನಾ ಕೇವಲ ನಗರ ಸೂಚಕವಾದ ಮೈಸೂರು ಅಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಮೈಸೂರಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಒಂದು ಭಾಗ. ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾದ ಒಂದು ಘಟನೆಯಿಂದ 1799 ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಎಂದು ಬಂತೇ ವಿನಾ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಸಭಿಕರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟೇ; ನಾವು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ ; ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗವು ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ಕೀರ್ತಿ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಹೆಸರಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರು ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾವ ರಾಜಕೀಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದಲೂ ನಾವು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ 'ಕರ್ಣಾಟಕ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆದುದರಿಂದ, ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವ ಠರಾವಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವಿತ್ತು ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನರ ಭಾಷೆಯಾದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ "ಮೈಸೂರು" ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ "ಕರ್ಣಾಟಕ" ಎಂದು ಹೆಸರಿಡಬೇಕೆಂದೂ, ಒಮ್ಮತದ ಬೆಂಬಲವೀಯರೆಂದೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಭುವನೇಶ್ವರಿಯ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವಿರಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri G. N. PUTTANNA.—On a point of clarification. Is it the idea of Government or the ruling party to allow discussion to go on till 6 o' clock and washed off their hands without taking votes and without coming to any decision ? We have been discussing this resolution for the last many months.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—This is an important resolution. It wishes to change the name of the Mysore State which name has been agreed to by the Parliament. We cannot hustle through it.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಆದುದರಿಂದ ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜೆ. ದೊಡ್ಡಮೇಟಿ.—ನಾನು ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರೂ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನೂ ಕಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಯಾರು ತಂದಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಮೊದಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ರೂಢಿ. ನಾನು ಹಿಂದೆಯೇ ಮಾತನಾಡಲು ಎದ್ದಿದ್ದೆ. ಆಗ ಮಾತನಾಡಲು ತಾವು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ ಅನಂತರ ನಾನು ಮಾತನಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿರಿ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ನಾನು ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಮಹಮದ್ ಷರೀಫ್ ಅವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಲು ಕರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಈಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

†Sri MAHMOOD SHARIFF (Broadway).—I wish it was possible for my friend Sri Ramappa not to have tabled this resolution and after having moved it during the last session of the Assembly, not to have pressed this in the current session or in any event of the case he would have sought a more propitious time in order to agitate about this matter I have got reason for saying so and that is that although a few districts each belonging to the

erstwhile Hyderabad, Madras and Bombay States having merged themselves with old Mysore into one... (Sri S. D. Kothavale.--The reason is not constitutional) administrative unit and after seeking to make the laws of common application, at any rate so far as I am concerned, I do feel that we are still away from emotional integration. That unity of thought, that comraderie of spirit, that fellow feeling which should bind all the members of the Legislature, not only of the Legislative Assembly but also of the Legislative Council, which should bind together all these people each unto one another, it seems to me, is absent, giving rise to parochial spirit and not unity of thought. Therefore, unless and until we get over this feeling, until we cultivate that understanding, it seems to me that it is useless to agitate about a matter which is purely of no consequence and which is purely sentimental. It is not necessary for me to express to you this feeling that so far as our country in general and our Stat in particular are concerned, we are still in the early stages of our development and we have still to find our foot and we are on the fringes of the thing, but it must be said that a silent change is going on for the better, silent but sure change is going on for the better and while this is going on, while this development is going on, while we have been spending colossal amounts for the development of our country, the process must go on without being disrupted by any feelings, by any controversy which may leave any sting in different groups of people. There is not much historical evidence to show how this part of the country acquired the name 'Mysore'. I have tried to get clarifications from Professors and it appears to me that there is not much record to show when such a name was given. Legend has it that one Rakshasa by name Mahishasura was causing trouble and tribulations to the people and was ultimately slain by Chamundi. The fearful statue that stands on the Chamundi hills symbolises the triumph of the forces of right over the forces of evil and darkness. We have such a fine historical background and are we justified in removing it and substituting it by a name which after all is not very appealing? In these days when ethical standards are deteriorating, is it necessary for us to contribute to this fall in ethical standards? The name of Mysore is linked with many cultural, political, spiritual and other associations. Many eminent persons, among them members of the Royalty, have shaped the destiny of Mysore. It was old Mysore which for the first time in the country adopted the democratic system of administration under the aegis of His Highness the Maharaja. Tippu Sultan was the first person who was bent upon the extermination of foreign rule. When the history of India is going to be written......

Sri S. D. KOTHAVALE.—At the time of the return to Royalty, was it not a condition that democratic institutions should be set up?

Sri MAHMOOD SHARIFF.—I am not gassing. (*Laughter*). I can substantiate everything I say.

Sri S. D. KOTHAVALE.—Can you substantiate the truth of Chamundi killing Mahishasura ?

Sri MAHMOOD SHARIFF.—I can substantiate everything from records. I am prepared to bring books and support all what I said.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.–Now many books can Sri Kothavale bring to substantiate his point. He comes from a Marathi area in which people do not know Kannada.

Sri MAHMOOD SHARIFF.—I was saying that when the history of our country was going to be written, Mysore would find a place of pride. I am told that the Government of India intend bringing out a truthful account of our history devoid of the inhibitions which the foreign historians brought to bear on the subject.

Sir, to call the Mysore State as 'Karnatak' is a mere misnomer. Broadly speaking 'Karnataka' includes all the territory situated in the South of Vindhyas. It is Dhakshina India. That is the reason that the Nawab of Arcot was called the Nawab of Karnatak. The whole of South India is Karnatak. History bears evidence to this fact.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Sri Kothavale does not even know where Arcot is. Why bother him ?

Sri MAHMOOD SHARIFF.—I do not know much about the origin of the word ' Karnataka ', but I am told that it means black land. Are we going to choose such a word for the fine, musical word that 'Mysore' is? In any case, unless our friends in Madras Travancore and other States agree, we cannot call our State ' Karnataka '.

Sir, the word ' Mysore ' has an aesthetic and cultural aspect. In the world of culture and music, Mysore has hoary traditions. I think the ladies here will agree with me that Mysore's history is resplendent with things of beauty and Mysore represents the finer things which we adore in life. Linguists confirm that ' Mysore ' carries with it a mellifious music whereas ' Karnatak ' is a rough word and does not appeal to me at any rate.

Sri S. D. KOTHAVALE.—I hope the Hon'ble Member would not get offended when I say something badly about old Mysore also. Let us come to a comp-

5 P.M.

romise: Incidentally, my friend Sri Bheemappa Naik says that "Karnataka" in Tamil means ' rough manner'. While trying to support one cause, let us not try to import a meaning which is not there for a word.

Sri M. RAMAPPA.—Let him argue his case, but let him not wound the feelings of others. That is my request to him.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—May I bring to the notice of the Hon'ble Member that a particular class of music is called Karnataka music and so there is nothing harsh with the word Karnataka?

Sri M. C. NARASIMHAN.—They are not lovers of music; that is the trouble.

Sri L. S. VENKAJI RAO.-Karnataka music includes Kannada, Malayalam, Tamil and Telugu music.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—In Tamil they say "*rompa karnatakam*" meaning " very rough ".

Sri SHARAN GOWDA.—I take serious objection to it.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—In Tamil if you say ' *Karnataka* ' that means uncivilized.

Sri SHARAN GOWDA.—It is against the honour of our people to say that the people in this part of the country are rough. I feel that it is a shame on our part to import such a meaning of the word Karnatak and then to say that we have brought a bad name for Mysore State. This meaning tried to be imported by the member is creating bitterness and hatred amongst the members of this House. So such words should not be used. My request to the Chair is that such words which are humiliating the members of this part should not be allowed to be used.

Sri S. D. KOTHAVALE.—Let the debate at a high level and not at the low level at which it is going on now.

Sri D. DEVARAJ URS.—There is nothing high or low. He merely said that the meaning in Tamil was this. The real meaning has come out from the mouth of Sri Arumugham who is a Tamilian.

Sri SHARAN GOWDA.—I want to know from the Chair what happened to my point of order because the meaning sought to be given to the word 'Karnatak' is not fair ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is nothing serious about it. He did not say seriously that the people in Karnatak were rough.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಜಿ. ಸಿದ್ಧಾಂತಿ.—ಕರ್ನಾಟಕ ಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶ್ವರ ಎಂದು ಈಗಲೂ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಕರ್ಣಾಟಕ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವೇನು ?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—There is no need for a controversy over what Sri Mahmood Shariff has casually said. He only said that 'Karnatak' in Tamil means something and I do not think there can be any serious objection to it.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಒಂದೊಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾದ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು ? ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೇ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ (ಆ ಶಬ್ದವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಾರದು) ಬೇರೆ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ! ಅದು ಆಯಾ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಥ.

Sri M. C. NARASIMHAN.—I do not think it is correct to carry on the

debate in this manner. If they want to argue that the name 'Mysore' which is sought to be changed to 'Karnatak' should not be changed, why should they do it in an offensive way?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಆದಿ ಕರ್ನಾಟಕರು ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದವರು ಬಹಳ ಶೂರರಾಗಿದ್ದರು. ಈಗ ಅಂತಹವರ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಶರಣಗೌಡ.—ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಒರಟರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ಣಾಟಕದ ಜನರು ವೀರರಾಗಿದ್ದರು; ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಿತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು, ಒಳ್ಳೆಯ ಸುಸಂಸ್ಕೃತರಾಗಿದ್ದರು. ಅಂಥಾ ಪದದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸಲಾರೆ. We are brave enough. Karnataka is famous for its brravery, literature, culture and other things. I cannot tolerate such a meaning which is sought to be given to the word 'Karnatak' and the people of Karnatak being described like that. It is an insult to the people of Karnatak. I want the Chair to give a ruling that such words should not be used on the floor of this House.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, possibly my friend does not know that "ಕನಾರ್ಟಕ" is different from "ಕರ್ಣಾಟಕ". We are not going to name the State as "ಕನಾರ್ಟಕ". In English it is spelt as Karnataka. My friend only said that 'Karnatakam' in Tamil means rough manner, but he did not seriously mean to say that the people of Karnataka are rough. Let my friends here not take it in that sense. So I raquest both the sides not to create a controversy on this issue and I request the Chair to see that this controversy is ended.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Sir, I am very sorry that my friends on the opposite side seem to feel embarrassed merely because in Tamil the word is used in a different way. We use "Karnataka" for one thing and they use it in some other sense. What is there? Why do you flare up? You say, you are civilised men. But, what is this? I cannot understand.

Sri MAHMOOD SHARIFF.—Sir, I am extremely sorry why my friends here should take so much objection to a word. I advise them to refer to any word in the Encyclopaedia and they will see how so many meanings would have been given to one word. Sir, I assure them that I did not mean anything when I said it.

Sir, I was just now submitting to you that when the question of formation of Greater Mysore State was mooted, so many discussions were held and so many conferences were held with regard to the advisibility or otherwise of having such a formation. The sponsors who wanted to have a greater Mysore, undertook that the name of the Greater State also should be Mysore and it must be maintained. Can this undertaking which was once accepted be turned down according to circumstances? After all, these are things which should be seen in a same atmosphere. Sir, a suggestion was made to have two names-"Karnataka" and "Mysore" In these days, when we are thinking of having one Government, having one universal outlook, why this difference? Why not have the name of Mysore which has so much of cultural and traditional things? We had our industries; we had a name and fame and we had an administration which put the name of Mysore on the map of the world.

Sri S. D. KOTHAVALE.—Does it exist apart from India? It is a very narrow way of interpreting things.

Sri MAHMOOD SHARIFF.—Sir, my submission is, that a name has got very great importance. Do you think that we can sit here and decide this issue? It should be decided by the people. Let us have a plebiscite. Sir, we have drawn the map of India on linguistic basis but not on nomenclature basis. So, my friends need not be so emotional. We must argue, as far as possible, on the merits of the case and I hope I have done so. Sir, these are some of the points which I urge upon some of my friends here and beg of my friends not to burst out in an emotional way but take a calm view of things and oppose the resolution which has been brought by my learned friend Sri M. Ramappa.

†Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—Mr. Speaker, Sir, we are now at this hour conducting a ceremony to name our State. Sir, in Hindu religion when a child is born they name the child on the 11th day. But we after three long years want to name our State. But this State was not born three years

(SRI C. M. ARUMUGHAM)

back. It was born about 9 years back. Therefore, it is no good naming the State which is already named. I can quite understand my friends who are so anxious to change the name. I welcome it, if they show some reason. You are aware when one's appearance is fair, you will simply name him as Kempanna. If one's appearance is black like me, they will call him Kariappa. Why do you call it Karnataka ? Why do you prefer that name ?

Sri ALUR HANUMANTHAPPA.—It is a name which our ancestors have given.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Here in this case, it is creating some trouble. So far as Mysore is concerned, Sri Bhimappa Naik and Sri Hanumanthaiya and other leaders fought for the unification of Mysore. They have brought together people speaking the Kannada language together as far as possible. To a certain extent it was wrong to have a big state like this. However, they wanted to bring about unity. You wanted to bring all Kannada speaking people together to create a feeling of fellowship and a feeling of brotherhood and a feeling of oneness and a feeling of kith and kin : therefore you have done it. Now, so far as integration is concerned, my friend Sri Doddameti always speaks of emotional integration. Apart from emotional integration, we have not yet formed a common culture for the whole of Mysore. In regard to food also we are not common. In the old Mysore area like Mandya, Shimoga, Chitaldrug, Hassan and Kolar, we take more of ragi as staple food. In other areas like Bijapur, and Dharwar, they take jawar as their staple food. They must eat ragi and we must eat jawar. Now territorial integration is over. I am glad about territorial integration. We wanted Bombay Karnatak person to be our Chief Minister and lead the Government. Not only that. If yon take Bombay Karnatak or Hyderabad Karnatak, they are backward in education. Therefore we made Sri Anna Rao Ganamukhi as our Minister for Education. Further, the roads, tanks and bridges are bad in those parts. We gave that portfolio to Sri Naghnoor, and made him Deputy Minister. We wanted to create more small scale industries in those areas and so we appointed Srimathi Leelavathi Magadi as our Deputy Minister. What else do they want ? Therefore, political integration is there : territorial integration is there. What do you mean by emotional integration? So far as cultural integration is concerned, we accepted Sri Kanthi as our Speaker though he belongs to integrated parts. Why do you want the name to be changed to "Karnatak" ? If you feel united by "Karnatak," well, we will have it ; then you sacrifice yourself, give up your power and give up your position.

Sri S. D. KOTHAVALE.—I congratulate you for developing a very wonderful argument.

Sri C.M. ARUMUGHAM.—You alway congratulate me, not only me, but you congratulate everybody in the House. That is your goodness. What is it you want ?

Sri M. C. NARASIMHAN.—The mover of the resolution is an old Mysore man.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—It is with some coercion that he might be moving it. He might have been influenced.

Sri M. RAMAPPA.—Let him oppose the resolution. But let him not attack me like that.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I rise to a point of order. Sri Arumugham said that Sri Ramappa had been influenced. My friend Sri Sivappa by my side also says that there is some influence. Is it fair ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.—ಎಲ್ಲಾ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿವೆ. ಇನ್‌ಫ್ಲೂಯೆನ್ಸ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಏನು ಹೇಳಲಿ ?

Every political party has decided like that. Why should they feel as though I have brought the resolution due to influence ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is no influence here.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Has he been purchased by Sri Doddmeti ? Let my friend Sri Sivappa be cautious in making his statement. I want to

know whether he is right in making such a remark.

Sri G. SIVAPPA.—I must be given an Opportunity to answer it. There is some influence. Many members of this House including Sri Doddmeti asked me not to oppose the resolution. In the same manner, Sri Doddmeti might have gone and requested him. I categorically state that there may be some influence and not full influence.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—He might have requested. But does it amount to influence ?

Sri M. RAMAPPA.—I would like to state that our Party at its conference has decided to change the name. It is a matter of policy.

5-30 P.M.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Therefore, if my friends from the integrated areas mean that by merely changing the name alone they would be satisfied, we can do that. But that is not the case. There are other aspects. The very opposition from old Mysore people, when the S.R.C. Report was placed before the House was that the parts that were to come to Mysore were backward and that they did not want those parts to be integrated with Mysore. 'Mysore' means modern, civilised, rational, progressive, accommodating and so on. Mysore is known throughout the world. People in New York, in Washington, in any place of the world know that there is a State called Mysore in India. If you go and tell them that you are coming from Karnatak, nobody will understand. It will be not only 10 years but it will cost Rs. 10 crores to make this Karnatak known to the world. Our sandalwood means it is from Mysore; pure silk, from Mysore. Mysore is known to be a State which produces good things. If you have a bargain with business people, they give goodwill money to retain the name of Mysore. We have established the name. We have gone on together since three long years and we have made various developments. In Bidar there is no electricity ; in Gulbarga there is no electricity ; in Raichur there are no proper roads. Therefore, we are spending Rs. 65 crores to construct Sharavati power project. In what way are you neglected ? If by merely changing the name you are going to get anything tangible, we will do it ; if by a more change in the name you can solve the food problem, we will do it. Why do you want it ? You go on sending resolution after resolution. The Hon'ble Members coming from the integrated part are no doubt coming from "A" State. But Mysore is no longer "B" State ; it is an "A" State ; it is one of the most advanced States in India. It is known as an industrialised State and a cultured State. Let us say that we are from Mysore and be proud of it. If you change the name there is some danger. It is Sri K. Hanumanthaiya and some other leaders who are responsible for bringing one language for one State. If you change the name U.P. which is considered to be Hindi speaking State, will call itself 'Hindustan' ; then this mania will spread to M.P., Bihar and other States. The entire North India will call itself as Hindustan ; the name of India will go to them. Madras State is a State where the people are Tamilians ; still it is called Madras State. Canada, England, United States of America and Australia are countries where the people are speaking English. They have not joined tegther and given one common name for their countries. If you are not feeling happy about it, you find a way out. In old Mysore there was a State called Mysore ; there was a district called Mysore ; there was a taluk called Mysore ; there was a village called Mysore. I am indeed proud to be in the State of Mysore. Sri Veerappa was giving historical events for the past 2,500 years. If you allow him, he will be narrating events from the beginning of Kaliyuga. Let him write the history of Mysore. Was there any State called Karnatak ? as there any district called Karnatak ? Simply because three districts from Hyderabad area and three districts from Bombay area have come together, they want to change the name. Now we have to be together and work together. Let us not raise this problem. It wounds the feelings of others. It is a settled

(SRI C. M. ARUMUGHAM)

matter, settled not only here but even in the Parliament. Therefore, let us not raise anything which was settled. If you take a vote, I am sure it will be defeated. Except one or two, some of my friends from the integrated parts are also willing to retain the name of Mysore. You have a secret ballot. Some friends here in the P.S.P. surely will vote for Mysore; it may not be so in the case of Sri Veerappa or Sri Ramappa. Therefore, it is good that we retain the name of Mysore. Once we decided to retain the name of Mysore, let us continue it, let us not bring such a resolution. We have got other things to be discussed; we will have to speak about the development of our State; we have to think about the food position and all those vital things. Even if you call a bad man as a good man, gradually he will become good. Even with the backward area added to Mysore, we call Mysore as a progressive model State and the backwardness of those areas will definitely vanish. With that idea in view I submit that the name of Mysore should be continued. The name of Mysore should not be altered. The name 'Karnataka' is not a good name. People speaking Kannada may be called Karnataks. We can say in the future dictionary that the word 'Mysore' means 'Kannada-speaking people. That may satisfy some of our friends to some extent. We may also say that 'Mysore means Karnatak.'.

Sri K. L. NARASIMHIAH.—Mysore is famous for turbans which my friend Sri Veerappa is wearing.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—That is an additional qualification to be a Mysorean.

Sir, it is, therefore, my submission that the fair name of this State should not be tarnished. The need of the hour is for us to join together, understand each other and establish a pattern of culture that would be the pride of the country. Even from the point of view of the kind of Kannada spoken, we find that the people from the integrated areas speak Kannada in a manner that would not be properly understood in old Mysore. For instance, if my friends from Bijapur or Dharwar or the place from which my friend the Chief Minister comes, Jamkhandi, should speak here, many people would fail to understand them.

Sri S. D. KOTHAVALE.—And *vice versa*. We cannot understand old Mysoreans.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—So, I submit there should be unity of language, even unity of dress and food. All these troubles about name are due to the party in power. They take a decision and next minute they seek a change. The smoke comes from the Congress Party alone though my friend Sri Ramappa moved the Resolution, the smoke eminated from the Congress circles. The matter should be settled once and for all in the party itself.

Sri G. SIVAPPA.—It has been settled.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—That is good news indeed. I hope my friend Sri Veerappa will take the lead in settling the issue in the P.S.P.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Smt. Nagarathnamma.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What would happen to our amendments?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—They are there. (*Laughter*)

[MR. SPEAKER in the Chair]

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—There are three amendmends moved by us. Will we get a chance to speak, Sir ?

Mr. SPEAKER.—You will be allowed to speak.

ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ (ಗಾಂಧಿನಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ರಾಮಾಯಣ ಕೇಳಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ರಾಮನಿಗೂ ಸೀತೆಗೂ ಏನಾಗಬೇಕೆಂದು ಯಾರೋ ನನ್ನಂತಹವರು ಒಬ್ಬರು ಕೇಳಿದರಂತೆ. ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತವಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಈಗ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು. ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತವಾಗಬೇಕೆಂದು ಅಖಂಡ 50—60 ವರ್ಷಗಳ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಸಹಜವಾದ "ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ" ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯೇ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ನನಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರ ಜೀವದುಸಿರಾದ ಕರ್ಣಾಟಕಪ್ರಾಂತ ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಭವ್ಯವಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತ ಈಗ ನಾವು ಪಡೆದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ

ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಿತ್ತು. ಕಾವೇರಿಯಿಂದ ಗೋದಾವರಿಯವರಿಗೂ ಹಬ್ಬಿತ್ತು. ಆಗಿನವರಿಗೆ ಭವ್ಯ ಬಾಳಿನ ಪರಂಪರೆಯೂ ಇದ್ದಿತು.

"ಮರವ ಗಿರಿಗಳ ಮಧ್ಯ ಮನೆಯ ಕಟ್ಟಿ,
ಕಾಡಾನೆಗಳ ಹಿಡಿದು ಬೆನ್ನ ತಟ್ಟಿ,
ಹೆಬ್ಬಾವು ಹುಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಸೀಳಿದವರು.
ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ವೀರ ಬದುಕು ಬಾಳಿದವರು'

ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷರು ಹರಿದು ಹಂಚಿದರು. ಅವರ ಗುರಿ ಇಷ್ಟೇ. ಕನ್ನಡಿಗರು ಸತ್ವ ಶಾಲಿಗಳು. ಪುರುಷರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ರಣಚಂಡಿಗಳೇ. ಕಿತ್ತೂರು ಚೆನ್ನಮ್ಮ, ಕೆಳದಿಯ ಚೆನ್ನಮ್ಮ, ಬೆಳವಾಡಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮ, ಒನಕೆಯ ಓಬವ್ವ, ಮುಂತಾದ ರಣಚಂಡಿಯರು ಇದ್ದ ದೇಶ ಇದು. ಎಂದಿದ್ದರೂ ನಮಗೆ ಗಂಡಾಂತರ ಎಂದು ತಿಳಿದು ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷರು, ಮರಾಠರು, ನಿಜಾಮರು ಹಂಚಿಕೊಂಡರು. ಉಳಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ನೆಲವನ್ನು ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರು. ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಾದ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಅಗಲಿಸಿದರು. ಕನ್ನಡಿಗರ ಸತ್ವಶಾಲಿ ದೇಹವನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿ, ರುಂಡವೊಂದು ಕಡೆ, ಮುಂಡವೊಂದು ಕಡೆ, ಕೈ ಕಾಲುಗಳನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಎಸೆದು ತಮ್ಮ ಸೇಡನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮರಾಠರ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಹೋದವರು ಅವರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ "ಬೆಳಗಾಂ ಕೋಣಾಚ" ಎಂದು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ನಿಜಾಮರ ಆಧೀನಕ್ಕೆ ಹೋದವರು "ಅಚ್ಛಾ, ರಾಯಚೂರ್, ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ, ಬೀದರ್ ಸಬ್ ಕನ್ನಡ್ ಲೋಗ್"ಎಂದು. ಖೂನ್ ಆತ್ರೀ, ಎಂದೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ಮೈಸೂರಿನವರು "ಏನ್ರೀ, ಸ್ವಾಮೀ, ಹೇಗಿದೆ ಅಂತೀರಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು, ಬಹಳ ಚನ್ನಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳೇನು? ನಮ್ಮ ಬೆಟ್ಟಗಳೇನು! ನಮ್ಮ ಕಿಟ್ಟಗಳೇನು? ದರ್ಬಾರೇನು? ದೀಪಗಳೇನು? ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಸಾಲದು, ದಯಮಾಡಿ ನೋಡಬನ್ನಿ" ಎಂಬ ನಾಜೂಕಿಗೆ ಮರುಳಾದರು. ಧಾರವಾಡ ಬಿಜಾಪುರದವರು "ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು ಬರೋಬರಿ ಆತ್ರೀ. ಖರೇ ಅಂದ್ರ ಇಂಥಾದ್ದ ನೋಡಿದ್ದಿಲ್ಲರಪ್ಪ" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದವರು. ಅತ್ತ ಕೊಡಗು, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದವರು "ಏನುಂಟು, ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರುವುದು ಗೌಜು ಮಾಡುವುದು ಏನಾಯ್ತು, ಹಾಳಾಯ್ತು, ಇಷ್ಟೇ ಉಂಟು ಹೊರಟು ಹೋಗುವಾ" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮಿಶ್ರ ಪ್ರಭಾವಿಗಳಾದರು.

ಹೀಗೆ ಶತಮಾನಗಳಅನಂತರ ಅಗಲಿಹೋಗಿದ್ದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಒಂದಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೋರಾಟ ನಡೆಯಿತು. ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೂ ಆಯಿತು. ಅನೇಕ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಕನ್ನಡಿಗರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ, ಭುವನೇಶ್ವರಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹರಿದು ಹಂಚಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಒಂದಾಗಿ ಇಂದಿಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ಒಂದುಗೂಡಿರುವ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ "ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ" ಎಂದು ಹೆಸರು ಇಡುವುದನ್ನೇ ನಾವು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಆಲಸ್ಯತನಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಉದಾಹರಣೆ ಏಕೆ? ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಬಯಸಿದಂತಹ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದಂತಹ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತವನ್ನು "ಕರ್ಣಾಟಕ" ಎಂದು ಕರೆದರೆ ನಮಗೆ ಆಗುವ ನಷ್ಟವೇನು? ಎಂದು ನಾನು ನಮ್ಮ ಸೋದರರಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಹೊಸ ಪ್ರಾಂತವೂ ಉದಯವಾಗಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡಪ್ರಾಂತವೆಂದು ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಾಂತ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಆಗದೆ ಇದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ನಾಡಿಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವೆಂದು ಹೆಸರಿಡಬೇಕೆಂದು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತವೆಂದು ಹೆಸರಿಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಮೀನ ಮೇಷ ಮಾಡುವುದು, ವಿಳಂಬ ಮಾಡುವುದು ತುಂಬ ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಹೆಸರಿಡುವುದಕ್ಕೇ ಇಷ್ಟು ವಿಳಂಬ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಏಳುಸಾವಿರ ಚದರಮೈಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡನ್ನು, 35 ಲಕ್ಷ ಕನ್ನಡ ಜನರನ್ನೂ ನಾವು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಎನ್ನುವ ಸಂದೇಹ ನನಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಏನೋ ಎಂತೋ ಕೆಲವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತನಾಡದೆ ಅಡ್ಡಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ದೀಪ ಇಡುವಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂಬುದು ನನ್ನ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಂಕೋಚ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಇಷ್ಟೆ: ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಬದಲಾಯಿಸಿವೆ, ಜನತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ, ಮೀನ ಮೇಷ ನೋಡದೆ ನಮ್ಮ ನಾಡನ್ನು ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತವೆಂದು ಕರೆಯೋಣ. ಇದರಿಂದ ಯಾರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತವೆಂದು ಕರೆಯಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಆ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ನನ್ನಂತೆಯೇ ಹದಿನಾರಾಣೆ ಮೈಸೂರಿನವರು 'ಎಂಡ್ಕುಡುಕ' ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :—

"ಎಂಡ ಹೋಗ್ಲಿ ಎಂಡ್ತಿ ಹೋಗ್ಲಿ
ಎಲ್ಲ ಕೊಚ್ಕೊಂಡ್ ಹೋಗ್ಲಿ
ಪರ್‌ಪಂಚ ಇರೋತನಕ ನಮ್ಮ
ಕರ್ಣಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಬಾಳ್ಲಿ."

ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೇ ಎಂಡ ಮುಟ್ಟದ ಕೈಯ್ಯಾಗೆ ನಿನ್ನನ್ನೂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ತೀನಿ ಎಂದು ದೇವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿರುವಾಗ.........

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಅದರಲ್ಲಿ 'ಕರ್ಣಾಟಕ' ಎಂದು ಇಲ್ಲ; 'ಕನ್ನಡ' ಎಂದು ಇದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ಕರ್ಣಾಟಕ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ನಾವು ಕೆಲವರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರ. ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲ ರಾಮಾಯಣ ಕೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ರಾಮನಿಗೆ ಸೀತೆ ಏನಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುವಂತಾಗಿದೆ. ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ಎಂದು ಕರೆದರೆ ನಮ್ಮ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ, ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಭಾವನೆ ಇದ್ದರೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು

(ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ)

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮಾತು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ, ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ, ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ, ನಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇವೆಲ್ಲ ಉಳಿದು ಬರಬೇಕಾದರೆ 'ಕರ್ಣಾಟಕ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಡುವುದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ವಿಶಾಲ ಭಾವನೆಯಿಂದ, ವಿಚಾರಶೀಲತೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ 75 ಜನಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತವೆಂದು ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಹು ಜನರ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಗೆ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ.

"ನರಕಕ್ಕಿಳಿಸಿ ನಾಲ್ಗೆಸೀಳ್ಸಿ
ಬಾಯ್' ಹೊಲ್ಸಾಕಿದ್ರೂನೆ
ಮೂಗ್ನಲ್ಕನ್ನಡರಾಜ್ಯ ಅಂತೀನಿ,
ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನೀ ಕಾಣೆ"

ಎನ್ನುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ತರಬೇಡಿ. ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ನನ್ನ ಸಹೋದರರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ಎಂದು ಹೆಸರಿಡಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿರುವ ಸಹೋದರರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮುಂದಿನ ಸಲ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. The financial statements will be laid on the Table now.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಮುಂದಿನ ಸಲ ಎಂದರೆ ಯಾವಾಗ?

M. SPEAKER.—The resolution will be continued on the next non-official day.

Sri K. PUTTASWAMY.—Is there any likelihood of having another non-official day in this session?

Mr. SPEAKER.—Yes.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ನಿರ್ಣಯಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿರುವ ಜೆ. ನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಒಂದೊಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ, You will say that I have not followed the rules. ಆದುದರಿಂದ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ?

Sri G. DUGGAPPA.—May I know when the resolution of Sri Narayanappa would be taken up? It is also an important resolution.

Mr. SPEAKER.—I would like to take it up, but what can I do?

PAPER LAID ON THE TABLE

Sri J. H. SHAMSUDDIN (Deputy Minister for Finance).—Sir, I beg to lay on the Table Statement of Additional Grants for the Year 1959-60 (First Instalment) under Article 205 (1) of the Constitution of India.

Mr. SPEAKER.—The House now adjourns and will meet tomorrow at 1 P. M.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Tuesday the 15th December 1959.

WD 1999—GPB—900—29-5-1961